

Sygn. akt II Ca 405/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 czerwca 2014 r.

Sąd Okręgowy w Legnicy II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym :

Przewodniczący – Sędzia SO Sylwia Kornatowicz

po rozpoznaniu w dniu 26 czerwca 2014 roku w Legnicy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) Sp. z o.o. w L.

przeciwko pozwanej B. T.

o zapłatę

na skutek apelacji strony powodowej

od wyroku Sądu Rejonowego w Legnicy

z dnia 2 kwietnia 2014 r., sygn. akt VII C 1376/13

I. oddala apelację;

II. zasądza od strony powodowej na rzecz pozwanej kwotę 90 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego.

Sygn. akt II Ca 405/14

UZASADNIENIE

Apelacja strony powodowej nie podlegała uwzględnieniu.

Sąd Rejonowy oddalił powództwo wskutek uznania, że strona ta nie wykazała zasadności roszczenia o zapłatę na jej rzecz należności w kwocie 738 zł brutto po wypowiedzeniu przez pozwaną umowy z dnia 9.07.2012 r. Z umowy tej, zaliczającej się do umów o świadczenie usług w rozumieniu art.750 k.c. wynika, że strona powodowa zobowiązała się do podjęcia wszelkich niezbędnych czynności, zmierzających do uzyskania dla pozwanej B. T. odszkodowania z tytułu wypadku, za co powodowa spółka miała otrzymać wynagrodzenie w wysokości 20 % wartości świadczeń uzyskanych dla pozwanej. Na wypadek wypowiedzenia umowy przez zleceniodawcę przewidziano w niej zwrot poniesionych przez zleceniobiorcę wydatków oraz uiszczenie na jego rzecz części wynagrodzenia, stosownie do dotychczasowego nakładu czasu i pracy. W ocenie Sądu I instancji brak w sprawie dowodów, pozwalających na podjęcie decyzji, czy i w jakiej wysokości przysługuje stronie powodowej zapłata częściowego wynagrodzenia i zwrot wydatków, zgodnie z umową stron.

Rozpoznając apelację strony powodowej i analizując przebieg postępowania w pierwszej instancji oraz zgromadzone w nim dowody, Sąd odwoławczy doszedł do przekonania, że zaskarżony wyrok odpowiada prawu oraz wynikającym z akt sprawy okolicznościom faktycznym.

Przede wszystkim wskazać należy, że nieprawidłowo dopuszczono w toku postępowania dowód z dokumentów złożonych przez stronę powodową wraz z pismem z 30.01.2014 r. Nastąpiło to na rozprawie w dniu 26.03.2014 r., a ponieważ pełnomocnik pozwanej wniósł do protokołu tej rozprawy zarzut z art.162 k.p.c., to obecnie może on być uwzględniony przez Sąd odwoławczy. Strona powodowa reprezentowana jest w niniejszym procesie przez radcę prawnego, który na rozprawie 24.01.2014 r. oświadczył, że dochodzona pozwem kwota stanowi wynagrodzenie umowne za podjęte na rzecz pozwanej czynności i że nie składa żadnych dalszych wniosków dowodowych. W tej sytuacji nie było prawidłowe postanowienie Sądu Rejonowego, zobowiązujące profesjonalnego pełnomocnika powodowej spółki do przedłożenia szczegółowego wyliczenia kwoty roszczenia i wyjaśnienia sposobu tego wyliczenia, a pełnomocnik pozwanej również w tym zakresie złożył zastrzeżenie do protokołu w trybie art. 162 k.p.c., podlegające uwzględnieniu na obecnym etapie postępowania. Wobec wskazanych uchybień Sądu Rejonowego należy stwierdzić, że podstawę oceny powództwa stanowią winny twierdzenia i dowody, zebrane do rozprawy w dniu 24.01.2014 r., natomiast późniejsze są sprekludowane w rozumieniu art. 217 k.p.c. i nie mają wpływu na wynik sprawy.

Analizując zatem wskazane twierdzenia i dowody strony powodowej należy zgodzić się z ostateczną konkluzją Sądu Rejonowego, że strona ta nie wykazała wysokości dochodzonego roszczenia i nie sposób rzetelnie ocenić, czy żądana kwota 600 zł netto (czyli 738 zł brutto) została wyliczona poprawnie. Przeszkodą jest tu niekonsekwentne stanowisko strony powodowej oraz brak jakiegokolwiek kalkulacji. I tak w skierowanym do pozwanej wezwaniu do zapłaty z 16.01.2013 r. spółka wskazywała, że suma 600 zł netto obejmuje zwrot poniesionych wydatków i wynagrodzenie za pracę osób prowadzących sprawę. Do pisma tego powódka odwołała się w pozwie, natomiast na rozprawie 24.01.2014 r. pełnomocnik strony oświadczył, że dochodzona kwota stanowi wynagrodzenie za podjęte czynności. Jednocześnie w żadnym z pism czy oświadczeń nie wskazano sposobu wyliczenia tej kwoty, w szczególności jej rozdzielenia na wydatki i wynagrodzenie, zgodnie z § 4 ust. 5 umowy stron. Próba stosownej kalkulacji podjęta została dopiero w piśmie z 30.01.2014 r. złożonym na wezwanie Sądu Rejonowego, która jednak z omówionych wyżej przyczyn nie podlega uwzględnieniu jako spóźniona. W stanie sprawy na dzień 24.01.2014 r. nie można określić, jak strona powodowa wyliczyła dochodzoną pozwem kwotę, a zatem nie można ocenić zasadności powództwa – tak, by pozostać w zgodzie z umową stron. Dlatego, pomimo uchybień proceduralnych, Sąd Rejonowy ostatecznie słusznie oddalił powództwo, natomiast apelacja strona powodowej, bazująca zresztą na wyliczeniu roszczenia w piśmie z 30.01.2014 r., nie może zostać uwzględniona.

Wobec powyższego Sąd Okręgowy oddalił apelację na podstawie art. 385 k.p.c., a na zasadzie art. 98 k.p.c. obciążył przegrywającą stronę zwrotem kosztów instancji odwoławczej na rzecz pozwanej (§ 12 ust. 1 pkt 1 w zw. z § 6 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28.09.2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych..).